

De man tuurt over de rand, de diepte in. Slikt. De vrouw kijkt angstvallig toe. Hij helt over de rand, verder en verder tot hij niet meer verder kan ,tot het vallen haast wel moet komen, dan:

VROUW   Ik kende iemand?

Het komt eruit als een vraag.

VROUW   In een van die vliegtuigen?

MAN   Wat?

VROUW   Ik kende iemand?
Denk ik?
Ik weet het niet zeker hoor.
Ik eh – ik dacht dat-ie vandaag zou vliegen.

Korte stilte.

VROUW   Hij heeft in ieder geval gister zijn spullen uit m'n huis gehaald.
Dat weet ik, dat hij dat gister gedaan heeft, want daar was ik bij.
En toen zei hij – dat-ie vandaag vliegen zou.
Eventjes weg, en dan weer terug.
Dacht ik toch, dat-ie dat zei, dat-ie vandaag vliegen zou.
Misschien zei hij wel iets heel anders,
of misschien zei hij wel helemaal niets,
kan ook hoor, dat hij helemaal niets zei, ik luister soms niet zo goed, misschien zei hij wel niets
maar ik dacht toch dat dat was wat hij zei, dat hij vandaag vliegen zou dus. Dat.

Korte stilte.

MAN   JA KUT.

Hij stapt weg van de rand.

VROUW   Wat?

MAN   JA.

VROUW   Nou ja ik weet het dus niet.
Hij zei dat hij vandaag vliegen zou, maar hij zei wel meer. Hij zei ook dat-ie terug zou komen,
nou en één van die twee is sowieso een leugen, dus waarom het andere ook niet?

MAN   Moest je dit nou perse zeggen?

VROUW   Ik dacht misschien vind je dat fijn om te horen.

MAN   Je zou gewoon kijken, waarom zeg je dit nou?

VROUW   Ik dacht misschien voel je je minder alleen.

MAN   Alleen, hoezo alleen.

VROUW   Van mij mag je best nog –

MAN   Ja, alsof ik nu –

VROUW   Ik wil best nog –

MAN   Als jij net zegt dat je vriend –

VROUW   (HARD) MISSCHIEN.

MAN   Ja, uh.

VROUW   Nee. Misschien, zeg ik toch.
Dat mijn vriend misschien. Oké?
(PROBEERT EEN GRAPJE) Ik weet dat ik slecht luister maarre -
(WIJST NAAR HEM) Hè.
Misschien.
Ík weet het niet.

Korte stilte. Zij gaat zitten.

Ze opent haar tas, haalt daar een bierflesje uit.

Hij kijkt toe, gefrustreerd maar geïntrigeerd.

Zij voelt in haar zakken, op zoek naar een opener, of een aansteker, maar vindt er geen.

Haalt haar zakken leeg, legt haar spullen, waaronder haar telefoon, naast zich neer.

Geen opener.

Heel even raakt ze in blinde paniek.

Maar dan slaat ze het flesje met een ferme klap open op de rand.

VROUW   Zo. Moet je?
Ik heb nog meer hoor, tas vol.
Ik zal wel grote plannen hebben gehad.
Ik heb ook een pak peuken als je wil.
Geen idee waarom, ik rook niet.

Korte stilte.

VROUW   Kom op. Ik vind in m'n eentje drinken toch wel zo niks aan.
In m'n eentje watdanook, trouwens.